

Salutació inicial de Romà Casanova, bisbe de Vic.

Eucaristia a la Catedral de Sant Pere de Vic.

Jornada interdiocesana amb els preveres i diaques de les deu diòcesis catalanes. 11 d'abril de 2016

Eminentissimo Signor Cardinale Beniamino Stella, le do il benvenuto a questa diocesi, questa città, questa cattedrale. La Chiesa diocesana di Vic, più che millenaria, si rallegra del fatto che un collaboratore diretto del Santo Padre Francesco, in occasione dei cent'anni della morte del venerabile Josep Torras i Bages, ci presieda l'Eucaristia e ci predichi la parola di Dio. È la voce di un successore degli apostoli, molto vicino dal Santo Padre, che ci fa arrivare l'appello a vivere il sacerdozio ministeriale al servizio di tutto il Corpo di Cristo. La sua presenza oggi ci fa vivere ancora più intensamente la comunione tra le chiese e la Chiesa universale, nella persona del Papa Francesco. Le chiedo di trasmettere al Santo Padre il nostro carissimo saluto ed i nostri sentimenti di cordiale comunione di fede, così come la nostra preghiera e gratitudine per la sua generosa donazione al servizio della Chiesa.

Srs. Cardenals, Srs. Arquebisbes, Srs. Bisbes, germans preveres, germans diaques, religiosos, fidels laics, germans tots.

L'Església de Vic viu amb joia el centenari de la mort del venerable Josep Torras i Bages. Els sentiments que acabo d'expressar han estat sempre viscuts, de manera clara, per l'Església present a Catalunya; aquesta genuïna romanitat troba un exponent preclar en el venerable Josep Torras i Bages. Els seus ensenyaments i la seva vida són expressió d'aquesta comunió necessària amb l'Església de Roma i amb el seu pastor, successor de sant Pere.

“Sancte vixit, sanctissime obiit” resa el bronze del sepulcre del venerable Josep Torras i Bages, bisbe de Vic. Aquesta era la consciència que es feia present en el moment de la seva mort i que perdura encara entre nosaltres. *Sancte vixit*: La seva santedat s'expressava en moltes facetes de la seva vida. Sobretot en ell es remarca la seva consistència. Era un home d'una sola peça que cercava en tot moment viure i proclamar la veritat; viure i proclamar la caritat. De fet la seva santedat va anar configurant aquesta diòcesi, però també més enllà d'aquesta, i, per això, ben aviat li van

atorgar el títol de Patriarca espiritual de Catalunya. *Sanctissime obiit*: Talment un suau impacte que, des d'aquell moment, ha sacsejat cada generació d'aquesta terra catalana. Avui, cent anys després del seu traspàs, la presència dels Pastors de les esglésies amb seu a Catalunya amb llurs preveres i diaques, així com la presència de nombrosos fidels, esdevé una baula més en el reconeixement del seu servei heroic i generós a l'Església, un reconeixement de la seva santedat.

En aquesta cruïlla de la història, en què el sant Pare Francesc ens crida a viure la joia de l'Evangelí en clau de sortida missionera, el ministeri del venerable Torras i Bages esdevé per a nosaltres un testimoni i un esperó per a viure amb fidelitat el ministeri que hem rebut. Torras i Bages, partint de la primacia de la gràcia i empeltat amb la sempre fecunda fe de l'Església, posà al centre de l'acció pastoral cada persona, fomentà el diàleg amb la cultura i la societat, visqué la generositat amb els pobres i afrontà amb lucidesa els reptes de la societat canviant.

L'any 1996 els bisbes de Catalunya, en l'escaïença dels 150 anys del seu naixement, van afirmar: «El Dr. Torras forma part del patrimoni de santedat propi de Catalunya i aquest és un títol que el temps no marcarà, perquè, com diu el mateix Dr. Torras, “els sants són els homes de l'eternitat”.» Com a bisbe d'aquesta seu puc testimoniar que la fama de santedat perdura entre nosaltres i que no manquen mai en el seu sepulcre les mostres d'aquesta devoció particular. Encomanem-nos, doncs, també nosaltres a títol personal a la seva intercessió. Demanem al Senyor que es donin els signes que puguin manifestar la voluntat de Déu perquè aviat sigui comptat entre els sants de l'Església catòlica.

El venerable Josep Torras i Bages és una anella fulgurant en la gran cadena de bisbes i preveres que, en aquesta terra, han viscut amb fidelitat i santedat el servei a aquest poble. En aquesta eucaristia els tenim presents, tal com ens diu la carta als cristians hebreus : *Feu memòria dels qui us van guiar i us van anunciar la paraula de Déu; considereu la fi exemplar de la seva vida i imiteu la seva fe. Jesucrist és el mateix ahir i avui i pels segles* (Hb 13,7-8). El Senyor, segons la seva promesa no ha deixat, ni deixarà mai de donar-nos pastors segons el seu cor que ens pasturin amb encert i amb coneixement de Déu.

A Crist, ressuscitat i gloriós, viu i present entre nosaltres, que ens convoca a celebrar el seu memorial, en el qual ell mateix, l'Anyell immolat, serà la nostra Pasqua, li sigui donat ara i sempre tot honor i tota glòria pels segles dels segles. Amén